

REDAKCIJAS SLEJA

Laiks tiešām skrien vēja spārnim! Tas aizskrējis ar saviem sudraba spārnim tik ātri, ka dažkārt liekas, tik tikko taču bija tikai janvāris ar sniega segā satītām mājām un trotuāriem, tik tikko sniegs sniga un kusa, un sniga, taču nu jau sen vairs nav ne kripatiņas baltuma uz zemes. Tagad ir pienācis maijs, ārā lietus mijās ar sauli, kļūst aizvien siltāks un siltāks, un mums nu atlikušas vairs tikai dažas dienas līdz brīvlaikam. Dažas dienas sprāgam darbam, visu nepadarīto darbu paveikšanai un iecerēto nodomu īstenošanai.

Pavisam drīz būs brīvlaiks, kad šķirsimies no tik ierastajām ikdienas gaitām un skolas gaitenim. Kāds dosies prom, lai atgrieztos atkal septembrī, cits, lai dotos tālāk. Lai kas arī ar mums notiktu, lai kurp mēs dotos, ko darītu, laiks turpinās iet mums līdzi.

Dažkārt par lēnu tas mums no muguras vilksies,

citreiz - pārāk ātri pa priekšu

skries,

kaut gribēsim tam uzklegt: „Pagaidi! Nesteidzies!”

Laiks tāpat nedzirdēs, tas turpinās kustēties.

Imants Ziedonis ir teicis: „Lai tiktu tuvāk, ir jāiet klāt, nevis jāgaida šurpnākam. Saka: pagaidi, rīts gudrāks par vakaru. Aiz tā slēpjas tūļa – nedari šodien, ko var padarīt rīt. Tā atvelk rītdienu par vienu dienu atpakaļ. Vai nākotne ir milzīgs vēzis, kas atpakaļkāpdamies rāpjas pie mums? Vai iesim uz nākotni, vai nākotne nāks atpakaļ pie mums? Pagaidi, nākotne pienāks klāt. Pagaidi, kad vārti skries ķert futbolbumbu un mērķis nāks šurp, lodi diedelēdams.”

Nepārstāj virzīties uz priekšu, ģimnāzisti! Negaidi, rīkojies jau šodien! Laiks tiešām skrien vēja spārnim!

Un tici vai nē, bet, sēžot zālē, ne karamelmaizītes, ne spēkpīrāgi nesāks no gaisa krist.

Rīkojies!

Žanete Zirne (11.c)

Talko arī ģimnāzisti

25.aprīlī visā Latvijā norisinājās lielā talka, kad iedzīvotāju savāktas poligonos nogādātas 1943,62 tonnas atkritumu. Arī Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni piedalījās šajā akcijā un sakopa Madonas apkārtni. Katra klase ar prieku un sacensības garu vāca atkritumus ceļu malās, Madonas ielās un arī pie pilsētas robežas. Kopīgiem spēkiem tika savākti aptuveni 40 maiši ar sadzīves atkritumiem un metāllūžņiem. Noskaidrojām, kā talkā veicies ģimnāzistiem.

10.a klase talkoja apkārt pilsētas stadionam un savāca četrus maišus ar atkritumiem. 10.b klase talkoja no Raiņa ielas līdz pat Rūpniecības ielai. Kopā viņi savāca tikai divus maišus atkritumu,

bet arī tas ir sasniegums.

11.a klase vāca atkritumus pie slimnīcas un savāca 5 maišus. 11.b. talkoja pie Lazdonas apļa - kopā tika savākti trīs maiši atkritumu.

Visas trīs 12.klases talkoja pie karjera. Ņemot vērā to, ka tur atkritumu ir daudz, 12.b klase savāca 9 maišus ar atkritumiem, kas ir rekords. 12.a un 12.c savāca 4-5 maišus, kas arī ir samērā daudz.

Darbi tika veikti ar prieku, pretī saņemot Madonas iedzīvotāju uzslavu un pateicību.

Iluta Žigure (8.)

ĪSZIŅAS

• 29.aprīlī un 13.maijā norisinājās Madonas novada olimpiāžu uzvarētāju apbalvošanas pasākums. Starp apbalvotajiem ļoti daudz ģimnāzistu!

• Aprīlī un maijā ģimnāzijas jauktais koris un 3 deju kolektīvi piedalījās skatēs, lai cīnītos par ceļa zīmēm uz Skolēnu dziesmu un deju svētkiem. Visiem tas godam izdevies!

• Sintija Zepa (10.b) piedalās Eiropas Savienības Dabaszinību olimpiādē un komandas sastāvā izcīna bronzas godalgu.

• 15.maijā devītajiem un divpadsmitajiem pēdējo reizi atskanēja skolas zvans, jo jau 18.maijā sākās eksāmenu sesija.

• SMU “Simpl+” - labākais SMU Latvijā un pārstāvēs Latviju Eiropas SMU finālā Berlīnē.

• 28.maijā visi ģimnāzisti aicināti piedalīties tradicionālajā sporta dienā, kuras noslēgumā tiks baudīta zivju zupa.

• Visi ar nepacietību gaida 29.maija noslēguma līniju, kurā tiks paziņota Superklase 2015. Nez kurai klasei šogad tiks šis tituls?

Žanete Zirne (11.c)

Skola beigusies

Mācību gada noslēgumā aicinājām vairākus ģimnāzistus uz sarunu, lai noskaidrotu, kā aizvadīts šis mācību gads un kādi ir nodomi vasaras brīvlaikam:

Kā Tev pagāja šis mācību gads?

Undīne (12.^A): “Diemžēl šis mācību gads paskrēja vēja spārnēm. 12. klase laikiem lielākajai daļai skolēnu ir atvērusi acis tam, cik vidusskolā ir superīgi. Protams, bija nedēļas, kad skola likās kā lāsts ieskaišu un mājas darbu dēļ, bet lielākoties katra diena bija smieklīgi pilna, jo man ir visjaukākā klase pasaulē. Patiesībā, biju sevi noskaņojusi tā, ka pēdējais gads vidusskolā ir viena vienīga sēdēšana pie grāmatām, bet tā galīgi nebija. Neizpalika arī labi pavadītais laiks gan skolas pasākumos, gan sacensībās un skolēnu padomē.”

Beāte (11.^A): “Šim mācību gadam bija gan savi plusi, gan mīnusi, bet kopumā varu teikt, ka šis gads ir bijis labs un patīkams. Tas pagāja ātri! Neticami ātri!”

Dairis (10.^B): “Gads pagāja ļoti ātri, uzsāku mācības jaunā klases kolektīvā un bija nepieciešams kāds laiks, lai pavisam iejustos, bet šobrīd esam saliedējušies un kopā šie divi semestri pagāja lielā jautrībā un pozitīvā gaisotnē.”

Rebeka (10.^B): “Šis mācību gads bija pilns pārmaiņām - es dzīvoju Madonā, mācos citā skolā un man ir jauni draugi! Nekad nebūtu paredzējusi neko no tā, kas šogad notiks, šķiet, ka pirms gada biju cits cilvēks, kaut nebiju gan.”

Kas no šī mācību gada Tev visspilgtāk paliks atmiņā?

Undīne: “Protams, tā būs mana klase, jaunie skolas biedri un daži skolotāji. Nākamgad, sēžot kādā garlaicīgā lekcijā, nepārtraukti domāšu par savu klasesbiedru unikālajiem jokiem un izgājieniem stundās. Neaizmirsīšu humora devu, ko varēja saņemt, sēžot lasītavā. Un, protams, skolotāju nepārspējamie teicieni vienmēr paliks tuvu sirdij. Man kā 12. klases absolventei noteikti spilgtākais notikums šajā gadā bija Žetonu vakars, ko es vienmēr atcerēšos kā vienu lielu piedzīvojumu, kas lika saliedēties ne tikai klasei, bet gan visiem 12. klašu skolēniem. Un īpašu uzsvāru, runājot par mācību stundām, es liktu uz sporta stundām, jo katra no tām bija jautra, un ne jau tāpēc, ka mani klasesbiedri mūždien taisa “pigorus”, bet gan

tā iemesla dēļ, ka skolotājs Aivars tos vienmēr prata izcili nokomentēt, ka neatlika nekas cits, kā no smieklīgiem vērtīties pa zemi.”

Beāte: “Droši vien, ka visi kopīgie pasākumi kopā ar klasi.”

Dairis: “Visspilgtāk man atmiņā palikušas fukšu iesvētības, par spīti visiem ierobežojumiem, jo tas bija jautrs un interesants notikums, kas arī spēlēja lielu lomu klases kolektīva satuvināšanās procesā.”

Rebeka: “Laikam jau tam ir jābūt “Gudrs vēl gudrāks”, bet ne tikai paša raidījuma dēļ, bet manas klases, kas brauca man līdzī, draudēja ar sodiem, ja izkritīšu pirmajā kārtā, nāca pēc katras kārtas mani pārliecināt, cik gudra esmu un stāstīja, kādi bērnības draugi man ir.”

Kādi ir Tavi vasaras plāni?

Undīne: “Īsi pēc izlaiduma uzreiz sāksu strādāt, lai kaut nedaudz nosegtu studiju maksu. Protams, centīšos pēc iespējas vairāk pavadīt laiku ar saviem draugiem, jo, sākot jaunu mācību gadu, nebūs tik daudz laika un iespēju viņus satikt. Šovasar noteikti neizpaliks sauļošanās, pelde, kā arī pludmales volejbola spēlēšana. Centīšos apmeklēt daudz zaļumbaļļu, jo vasara nav iedomājama bez tām, kā arī noteikti apmeklēšu festivālu „Positivus”. Visgaidītākais notikums man būs Dziesmu svētki, jo šis bija pēdējais gads ar savu iemīļoto kolektīvu

„Vidzeme”.”

Beāte: “Pirmkārt, vēlos atpūsties. Viens no gaidītākajiem notikumiem šovasar noteikti ir Dziesmu un deju svētki, kuros piedalīšos arī es. Ja pirmos divus vasaras mēnešus notiks daudz un dažādi pasākumi saistībā ar deju svētkiem, tad augustā centīšos vienkārši atpūsties.”

Dairis: “Atpūsties, piedalīties sacensībās, paceļot, pavadīt laiku ar draugiem, padzīvot pie jūras un tā kaut kā..”

Rebeka: “Pusi vasaras es pavadīšu Vācijā, tāpēc mēģināšu saplānot otru pusi tā, lai beidzot septembrī būtu sajūta, ka es tiešām kaut ko arī izdarīju. Bet vienkārši atpūsties un gulēt saulē arī nebūtu slikti.”

Kintija Smoča (11.a)

Divpadsmito pēdējie soļi skolas gaitēnos

Laimei nav rītdienas, tai nav arī vakardienas, tā neatceras to, kas pagājis, un nedomā par to, kas nāks. Tai ir tikai tagadne - un tā nav diena, bet acumirkļis..

Nu kā lai saka- tas ir jauns sākums vai arī beigas?! Katrā ziņā jau kārtējie absolventi drīz pametīs iesildīto skolas ligzdu un izpletīs spārnus lielajā un skarbajā, lielo dzīvē. Mūsos valda tik daudz emociju, ka tās visas nav iespējams izteikt. Lai arī ikdienā skolas gaitas nevedās tik viegli, bija smagi un dažkārt gribējās raudāt, jo likās, ka visu nav iespējams izdarīt, mēs to esam izdarījuši un sākam arī saprast, ka nu pienācis laiks, kad ir jāveic lielā izvēle un jāapsver skolas, kurās mācīsimies. Nu vairs palikuši pāris eksāmeni, kas jānokārto, un tad jāgatavojas izlaidumam.

Cik gan ātri ir pagājuši 3 vidusskolas gadi, kas ir spilgti palikuši atmiņā ne vien ar krāšņajiem pasākumiem un aktivitātēm, bet arī ar dažādiem ikdienas notikumiem un jauniegūtajiem draugiem, kas noteikti paliks mūsu dzīvēs arī turpmāk. Lai arī kā ir gājis - Madonas Valsts ģimnāzija noteikti būs tā vieta, kur atgriezties arī pēc gadiem, lai atcerētos vislabākos un jautrākos vidusskolas gadus!

Absolventi par sajūtām pirms eksāmeniem:

Diāna, 12.a: "Ir nedaudz grūti koncentrēties eksāmeniem, jo tikko izliktas atzīmes, un ir sajūta, ka vairs nevajag iespringt- ko zinām, to zinām. Uz nākotni es raugos mazliet ar bailēm, jo saprotu, ka būs daudz grūtāk, taču gan jau iemācīsimies izdzīvot. Būs jauns sākums, jaunas

iespējas un veiksmes mums noderēs.

Undīne, 12.a: "Šis mācību gads pagāja kā viens mirklis. Tikko mēs vēl stāvējām pie skolas 1.septembrī, bet te jau klāt eksāmeni. Es personīgi nejutu lielu uztraukumu, jo zinu, ka skolotāji mūs ir kārtīgi sagatavojuši, kā arī pati ticu savai apņēmībai un spēkiem. No vienas puses vēlos, lai tie ātrāk paietu, bet no otras- nē, jo tas ir gala punkts maniem 6 ģimnāzijā pavadītajiem gadiem, kurus vienmēr atcerēšos ar labām un gaišām domām."

Beāte, 12.a: "Sajūtas pašās pēdējās skolas dienās ir pavisam interesantas. Arvien vairāk māc apjausma, ka šis ir pēdējās dienas Madonas Valsts ģimnāzijā, līdz ar to rodas pat mazliet nostaļģisks noskaņojums. Domas par eksāmeniem - divējādas, gaidu to kā apliecinājumu tam, ka vidusskolas gaitas būs beigušās, bet no otras puses gribētos, lai tas vēl būtu mazliet tālāk, jo mazliet jau tomēr ir uztraukums, ka šie eksāmenu rezultāti ļoti daudz nozīmēs nākotnē. Konkrētu nākotnes plānu man gan nav, taču vēlētos darboties radoši, kā saka - lai uz darbu nebūtu jāiet ar nepatiku. No šīs skolas atmiņas galvenokārt būs patīkamas un priecāšos iegriezties arī pēc absolvēšanas."

Guna Šulmane (12.a)

Pirmais gads ģimnāzijā

Pirmais gads vienmēr ir īpašs. Tas ir pats labākais no visiem. Patiesībā ģimnāzijā visi gadi ir īpaši, bet 10. klase atšķiras ar to, ka ir tieši pirmā no ģimnāzijas klasēm. Tā atmiņas paliek nevis ar notikumiem, bet ar emocijām, un tādu šogad bija patiesi daudz! Priecīgi notikumi nemitīgi mijās ar skumjajiem.

Gada sākumā pagāja krietns laiks, kamēr mūsu sirdis, prātus un visu apziņu sasniedza fakts, ka tagad esam klase – viens veselums. To ir labi apzināties vēlāk, kad sākas dažādi pārbaudījumi, kā jau skolā.

Šajā brīdī noteikti jāpiemin klases audzinātāja, kura centās mums palīdzēt mācīties un iegūt kaut ko labu no savām un citu kļūdām, kā arī no visiem pārbaudījumiem, ar kuriem mums jācīnās. Nemitīgi atgādinot, cik svarīgi ir būt vienotiem, atbalstot un uzmundrinot, ļaujot mums saprast, cik īpaši esam un ka neesam sliktāki par citiem, mūsu mīļā skolotāja izdzīvoja visus notikumus līdzās. Tas ir lielisks un ļoti svarīgs atbalsts jauniešiem. Šogad mūsu uzdevums bija

pierādīt sevi kā ģimnāzistiem. Mēs parādījām, kas esam. Mēs ļāvām arī ieraudzīt, kādi esam un diezin vai ļausim to tik ātri aizmirst.

Lai gan daļa skolēnu šeit bija mācījušies jau no 7. klases, tomēr viss savā ziņā bija jauns. Bija atkal no jauna jāpierod un jāiemācās sadzīvot. Brīžiem tas padevās labāk, brīžiem sliktāk, tomēr redzot, ka arī stiprākie mēdz būt vāji un, savukārt, vājie reizēm parāda savu iekšēji stipro pusi, saprotu, ka viss ir absolūtā kārtībā. Tā tam ir jābūt. Un gada beigās, kad pārbaudījumi neatvairāmi veļas virsū bez apstājas kā lavīna un grib nosmacēt katru, kurš vēlas kaut nedaudz paslinkot, šis savstarpējais, vārdos neietvertais atbalsts ļoti palīdz.

Beigas vienmēr ir labas. Ja nav labi, tātad tās vēl nav beigas. Tāpēc arī mēs esam gatavi darīt visu, lai būtu labi un pat vairāk.

Lauma Zariņa (10.b)

Sanāciet, sadziediet...

Jauktais koris ir daļa no ģimnāzijas, un mēs šo daļu parādam arī citiem.

Vēsajā un drēgnajā 2.aprīļa pēcpusdienā devāmies ieskandināt dziesmu svētkus uz Cēsu Valsts ģimnāziju, kur mūs laipni sagaidīja mājinieki. Dziedājām kopā ar pašas Cēsu un Valmieras Valsts ģimnāzijas koristiem, un dejojām latvju dančus kopā ar folkloras kopu „Ore”.

Vislielākais notikums līdz šim bija pirmā koru skate 24.aprīlī, kurā piedalījās Madonas bijušā rajona kori. Mūsu sniegumu augsti novērtēja žūrija, kura dāvāja mums 45 punktus un ceļa zīmi uz nākamo un galveno skati, kura norisinājās 7. maijā.

Pēc pirmās koru skates daļa koristu devās uz mācītāja Gluka muižu, kur 1866. gada jūnijā norisinājās Pirmie skolēnu dziesmu svētki. Ģimnāzijas koris cik nu varēja sakopa, šo nozīmīgo vietu, tika piedzīvoti daudz smieklīgu atgadījumu un jauku emociju. Pēc labi padarīta darba pienācās arī ilgi gaidītā desiņu cepšana.

Nevar jau teikt, ka koris tikai atpūtās, jo otrajai skatei gatavojāmies ļoti cītīgi. 4 dienas pirms skates tika paziņots, kādas dziesmas būs jādzied. Uzzinot dziesmas, koristi bija mazliet šokēti, bet tā jau ir tāda

laimes spēle. Mēģinājumus visi centās apmeklēt regulāri, lai 7. maijā parādītu visus savus spēkus. Pienākot nozīmīgajai dienai, mēs ne tikai atbalstījām viens otru, bet mūs arī atbalstīja skolas direktore, kā arī citas skolotājas. Paldies viņām par atbalstu! Pēc skates visi gaidījām rezultātus, cerējām un arī dziļi nojautām, ka Dziesmu svētku biļete mums ir garantēta. Liels pārsteigums bija par žūrijas komentāru, ka mūsu izpildītā dziesma “Stūru stūriem” ir viena no labāk izpildītajām dziesmām Latvijā. Pēc rezultātu paziņošanas bijām mazliet sarūgtināti, jo pietrūka nieka 0.28 punktu, līdz mēs iekļūtu laureātu vidū. Tas ir nieks, jo galvenais bija tikt uz Dziesmu svētkiem un izbaudīt tās emocijas, ko šie svētki dod katram dalībniekam.

Mēs esam paši labākie! Mēs to izdarījām!

Elīna Kolna (10.a)
Asnāte Zirne (10.a)

“Maģiskās” piebilde:

Madonas Valsts ģimnāzijas jauktais koris ir izvirzīts 3.kārtas fināla konkursam. 8.jūlijā koristi cīnīsies par godalgotām vietām.

Ekstrēmais pārgājiens

25. aprīlī 9.b klase devās divu dienu pārgājienā uz vietu, kas atradās netālu no Aronas upes. Sākums bija daudzsološs, jo diena bija patīkami silta.

Pašā pārgājiena procesā mēs saskārāmies ar dažādiem pārbaudījumiem, piemēram, malkas krāmēšanu, balansēšanu uz noliekta koka stumbra, kas veda no viena upes krasta uz otru, brišanu pāri upei, ūdens, protams, bija ledaini auksts, egļu un citu koku zaru sišanas sejā, ēdiena meklēšanu un daudz ko citu.

Kad bijām atraduši savu pārgājiena galapunktu, kas atradās netālu no divām pamestām mājām, mūsu nākošais mērķis bija kurināt ugunsroku, lai paliktu siltāk, izlozņāt pamestās mājas, nocirst pāris nožuvušus, vecus kokus.

Naktī varēja just, ka temperatūra krietni samazinās un gulēšana nebija iespējama, tāpēc mēs

nolēmām pavadīt atlikušo laiku, sēžot pie ugunsroka, dzerot tēju, kas sastāvēja no apelsīna mizām, egļu skujām un viena tējas maisiņa.

Atpakaļceļš bija daudz nepatīkamāks un nogurdinošāks, varēja domāt tikai par ēdienu un mīļajām mājām, bet atmiņas par pavadīto laiku palīdzēja mums pārvarēt arī atpakaļceļu.

Lai gan saskārāmies ar ļoti daudz grūtībām un pārbaudījumiem, neviens nenožēlo došanos šajā pārgājienā. Noteikti iesakām šāda tipa pārgājienā doties katrai klasei, jo tas pārbauda klases spēju sadarboties un kopīgi pārvarēt grūtības. Tas ir kaut kas savādāks, jo atšķiras no klasiskajām ekskursijām un pārgājieniem. Tas bija piedzīvojums, ko atcerēsimies ilgi.

Ieva Selecka (9.b)

Deviņi gadi paskrējuši nemanot

Pēdējais zvans, pēc tam arī izlaidums nav nekas neierasts. Katru gadu tūkstošiem jauniešu pabeidz mācības 9.klasē. Tieši 9.klases pabeigšana mums kā jauniešiem - Latvijas un Pasaules nākotnei - paver daudz jaunu iespēju.

Katrs no mums-jauns, vecs, īss vai garš- reiz ir iztēlojies to, kā skolas izlaidumā sapucējies dodas pēc atestāta un ar smaidu uz lūpām un sirdī, nebeidzama satraukuma un saviļņojuma pilns nostājas, tā teikt, goda vietā, lai saņemtu ziedus, kuri gluži kā cilvēki plūst aumaļām un sniedz nebeidzamu gandarijumu. Protams, izlaidumu grib visi, tā ir pati jaukāka daļa šo deviņu gadu ilgajā mācību procesā. Lai nonāktu pie saldās balvas, ir jāveic neizmērojami grūts un pārbaudījumu pilns ceļš no 1.klases skolas sola līdz pat 9. klases solam, kas jau, kā pašiem sāk likties, ir pabalējis, vietām mainījis krāsu, taču tas pats, gluži kā uzticama un nesagraujama klints.

Jāatzīst, ka mācīties nav nemaz tik vienkārši, kā sākumā var likties. Jau tā pilnajā ikdienā, kurā neatliek brīvs brīdis, lai atvilktu elpu, mums vēl ir jāpaspēj apgūt viss, ko mums sniedz un piedāvā šī burvīgā dzīve. Citreiz pat var gadīties, ka matemātiskie skaitļi un komati sapņos sāk rādīties. Tā nepavisam nav slikta zīme, tas nozīmē, ka pat savos sapņos mēs

neizmirstam, kāpēc mums ir jāmacās.

Liels prieks ir par visiem, kuri ir izturējuši un veiksmīgi sagaidījuši atzīmju izlikšanas dienu. Raugoties no mana viedokļa, tā ir visgaidītākā diena otrajā pusgadā aiz pēdējā zvana un izlaiduma. Atzīmju izlikšanas diena ir svētku diena, jo tas nozīmē, ka skolotāji vairs nevar ielikt nevienu sliktu atzīmi, tā teikt, lai stimulētu mūs mācīties. Lai gan tas, ka atzīmes ir izliktas, nenozīmē, ka vairs nebūs jāmacās.

Kā viens posms beidzas, tā sākas nākamais, tā teikt, no viena grāvja otrā. Šoreiz gan mēs esam nonākuši pašā finiša taisnē 9 gadus ilgušajam mācību maratonam. Katrs 9.klases skolēns ar nepacietību gaida, kad varēs nokārtot eksāmenus, saņemt diplomu, un doties pelnītā atpūtā. Pirms eksāmeņiem jau vienmēr visiem ir liela dūša- viens saka, ka vispār nebūšot jāmacās, otrs, ka tas vien tāds tīrais nieks būs.

Tad nu atliek novēlēt visiem devītajiem vieglus eksāmenus, labas atzīmes un neizmirstamas atmiņas par laiku, kas pavadīts ģimnāzijā. Veiksmi!

Ieva Pūce (9.a)

Ekskursija uz Igauniju

13.maijā 8.klase devās ekskursijā uz Tartu Igaunijā. Jau no paša rīta laiks bija diezgan apmācies, bet dienas laikā ik pa brīdim pavīdēja arī kādi saules stari. Brauciens nebija garš un nogurdinošs, tieši pretēji, tas paskrēja ļoti ātri un interesanti, sarunājoties ar klasesbiedriem.

Nokļūstot galamērķī, gide mūs veda ekskursijā pa dažādām pilsētas vietām, tas viss, protams, bija interesanti, bet nogurdinoši. Tomēr katrs uzzinājām ko jaunu par šo skaisto pilsētu.

Kad bijām izstaigājušies, mums tika dots brīvais laiks. Katrs darīja, ko vien pats gribēja. Laika bija maz, bet tomēr ikviens paspēja pavadīt šo laiku godam.

Nākamā mūsu aktivitāte bija zinātnes centra

“Ahha” apmeklējums, tur patiešām bija aizraujoši. Laiks tika pavadīts ļoti noderīgi, arī smieklu un jautrības pilns. Vislielāko interesi izraisīja planetārija apmeklējums, kur varēja iepazīt plašo Visumu.

Kad zinātnes centrā spēki bija izsmelti un sāka nākt miegs, sekoja Igaunijas aviācijas muzeja apmeklējums. Šķita, ka būs bezgala neinteresanti, bet izrādījās, ka tieši šī aktivitāte aizrāva daudzus. Bija aizraujoši iekāpt arī pašās lidmašīnās.

Arī mājupceļš tika jauki pavadīts. Šī tiešām bija viena no labākajām ekskursijām, un tā bija izdevusies!

Linda Amura (8.)

**Viens no īstākajiem un skaistākajiem priekiem -
atpūta pēc padarīta darba.**

/Kants/

Viss, ko es šobrīd vēlos,
Ir dusēt blakus tavai elpai
Un varbūt dejot vakaros vēlos
Tuvu katras sienas telpai.

Anonīms

Dzintarā
Ko drīkst, ko nedrīkst,
No kā tad Tu baidies,
vai no tā, ka iestīgi dzintarā?
Lieli zvēri ļoti klusu nepīkst
Un neskrien aklā zilo vēžu barā
Kur ir jātnieki- lieli, braši, drosmīgi
Kur ir to zirgi - radījumi baismīgi?
Vai Tu māki - sapņus man rādīt,
Un nelaimju žogu ārā ārdīt?

Anonīms

Tā būtne, kas man stāv pie labā sāna,
Tā, kuru glauda maigie austrumu vēji,
Tā saka, ka šodien gana daudz darīts un kārna
Viegla roka ļauj man beidzot laisties
mīkstos, baltos miega diegos.

Anonīms

Klusi, jo klusi tu atnāci...
Klusi, jo klusi tu aizgāji...
Paliku viena,
Paliku tukša.
Neredzēju, kur paliku.
Neredzēju, kur aizgāji.
Neredzēju, kur sirdi paslēpi.
Nāksi atpakaļ?
Dosi atpakaļ?
Lai viena nepalieku es...

Līva Igaune (8.)

Kā ir dzīvot mežā,
Mosties no putnu dzīru dziesmām
Un pie tām laisties miegā,
Lūkoties uz neslāpētu zvaigžņu liesmām,
Tapt meža klusuma lieciniekā.

Anonīms

Stīvi vai brīvi,
Dzīvi vai nīsti,
Tu dzīvoji savu dzīvi.
Lādē to vai lamā,
Izvēle tev tup tur degungalā.
Dzīvo zelta būrītī,
Tupi laimīgs stūrītī.
Dzīvo vientuļš mājēlēs,
Apmaldījies savās izvēlēs.
Domā nu uz sevi -
Kaš gan vainas ir ar Tevi:
Mēģinājis esi šā vai tā, vienalga,
Dzīve nostādīja fakta priekšā.
Dodies nu uz būrītī
Tur, kur visi citi rūgst.
Bet tu saki 'nē!
"Kā, vai tad tev vēl rētu trūkst?"
Sīties, malies, kāries,
Stiepies, liecies, lādējies.
Klanījies Tu neesi,
Paklausības nezini.
Pats sev kungs,
pats sev vergs,
Pats sev svētais,
pats sev nelabais.
Saki man - vai To tu gribi?
Apmierinies nu ar tādu dzīvi -
Normālu un jauku, sava veida bezbrīvi:
Sieva, bērni, mašīna,
Viduvēja velna dzišana.
Mācies atrast brīvību tur,
Kur šķīta, ka tās nav,
Lai tad, kad ugunsroku kur,
Tu jūti, Nemaz tik traki arī nav.

Līva Brauere (11.b)

Redaktore: Žanete Zirne
Redkolēģija: Marta Solovjova, Marks Līcītis, Krista Kalupniece, Ieva Pūce, Beāte Beatrise Mazūre, Elīna Kolna, Laura Zariņa, Asnāte Zirne, Renāte Saulīte, Kintija Smoča, Guna Šulmane, Marta Madalāne, Alise Dimitrijeva
Fotogrāfe: Madara Lindāne
Konsultante: Kristīne Lukaševica

E-pasts: magiskaa@gmail.com